

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

III. De Adoratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

CAPVT III.

De Adoratione.

13. *C*um in primo precepto propriè Dei adoratio precipiatur, adorationis expende definitionem. Adoratio est exhibitio reuerentiæ propter excellentiam illius, cui exhibetur. Eius tres sunt actus. Primus intellectus, quo adorati excellentiam cognoscimus. Secundus voluntatis, quo nos ei subiicimus. Tertius adorationis effectus, qua nostram subiectionem patefacimus.

14. *Q*uotuplex adoratio? Alia interna, alia externa. Alia *Latriæ*, quæ debetur Deo; alia *Hyperdulix*, quæ debetur B. Virgini; alia *Dulix*, quæ debetur Sanctis. Alia denique absoluta, quæ conuenit rei intellectuali: & alia respectiua, quæ conuenit rebus ratione carentibus, quæ non propter se, sed propter alium honorantur.

15. *N*um una Trinitatis persona possit distinctè ab aliis adorari? Potest, modò aliæ personæ explicite non excludantur.

16. *S*ancti ne in cælo degentes adorandi sunt? Quis dubitet, si etiam viri Sancti nondum relati in numerum Sanctorum coli & adorari possent cultu quidem priuato, non publico.

17. *C*hristus homo, id est subsistens in natura humana & diuina, adorandus ne est adoratione latriæ, qua adoratur Trinitas, & singulæ Trinitatis personæ? Maximè. At humanitas illius per se, & præcisa persona Verbi diuini Hyperdulix est adoratione colenda. Dum autem colimus Christum, naturam humanam vt assumptam à Verbo diuino adoramus, eique ineffabilis vnionis vinculo annexam.

18. *Q*uid de sacrarum imaginum usu? Licitus est & honestus, proponendæque imagines Dei, & Angelorum, licet sint puri spiritus, eos per quandam metaphoram repræsentantes; quia Deus aliquando sub forma visibili apparuit. Imo adorari potest ipsamet imago, sed adoratione tantùm respectiua.

19. *N*um lignum Crucis Dominica, & alia passionis instrumenta, qua Christum tetigere adoranda? Ita planè, latriæ quidem adoratione respectiua. At instrumenta quæ modo conficiuntur ad repræsentanda instrumenta illa, quæ in Christi sunt adhibita Passione, non possunt adorari præcisè quatenus

repræ

repræsentant instrumenta antiqua, sed quatenus Christi passionem, siue Christum passum repræsentant.

20. *Reliquiæ ne adorandæ sunt?* Maximè, & deuotè quidem custodiendæ, eadèmq; illis impendenda adoratio, quæ personæ cuius sunt reliquiæ tribuitur. *Quidnam per reliquias intelligis?* Corpora, ossa, cineres, vestes, pannos, &c. quæ Sanctorum corpora, vel reliquias attigerunt. Admonuero tamen reliquias, quæ publicè exponuntur, non esse absolutè adorandas, nisi postquam fuerint per Papam, vel Episcopum approbata.

CAPVT IV.

Praxis, ex Societatis IESV Doctoribus circa materiam de diligendo Deo.

21. **D**ixisti, præcepto charitatis teneri nos aliquando Deum §. 1. *Dactu elicitò diligere: quoties, & quando tenemur?* Putat Vasquez 1. 2. tom. 4. quæst. 86. art. 2. sufficere, si diligamus dilectione in fine vitæ. Multa tempora alij assignant: quando suscipitur Baptismus: quando præceptum contritionis obligat: Vasq. quando insigni Dei beneficio donamur: quando est causa subeundi Martyrii: quando restituendum est blasphemantibus, aut Dei honorem, & nomen contemnentibus: quando tenemur diligere proximum: singulis diebus festis. Has Palao-ritò. Igitur meis hærendo Doctoribus assero in primis, teneri nos Deum diligere in articulo mortis; quia lege charitatis propriæ tenemur omnia damnationis vitare discrimina: & æternæ vitæ securitatem quærere, prout possumus; idque factis per Dei amoris actum obtinemus. *Hurtad. de Mendoza* 2. 2. d. 174. sect. 6. §. 27. Deinde paulò post rationis usum, quando quis iam aduertit, & secum reputat rationes amandi Deum, cogitando de eius bonitate, & beneficiis. Non ita tamen, vt statim peccemus, si habita Dei sufficienti notitia, eum non diligamus: hoc enim nimis graue esset; sed quod seclusa omni ignorantia, & inaduerentia, non possimus sine graui peccato hanc dilectionem multo tempore differre, id est, ultra annum. *Coninch. d. 24. sub. 3. num. 50. Scripulis angor,* *Conin.* *vt um huic præcepto satisfecerim.* Quando probabiliter, & posituè non memineris te omisisse, persuadere tibi potes; vel fecisse satis, vel inculpatè omisisse, & sic minimè peccasse.

Petrus